

Recenze

Skupina	LAMMOTH
Album	Machine
Škatule	progress / gothic
Stopáž	49:54
Rok vydání	2009
Teritorium	Praha
Sestava	Hanka Plesná (v), Jirka Černý (g), Dominik Turchich (g), Pavel Čížek (key), Tomáš Matějka (bs), Filip Kittnar (dr)
Kontakt	http://www.omadeg.cz/lammoth/ , dominik@omadeg.cz
Náklad	500 ks
Studio	Andy´s Sound (Havlíčkův Brod)
Médium	CD (obaly: front, back, disc)
Tracklist	Into The Dark Lord´s Mind, Hope, Machine, Storyteller´s Inn, Redemption Game, The Nameless City Pt.1, War Machinery, In The Silent Land, Westward Nevermore, The Nameless City Pt.2

Složitě, velmi složitě je propracovávat se „Machine“ alias prvním řádným zápisem pražských progresivních melodiků **LAMMOTH**. Prvně jmenovaná položka jejich stylové příslušnosti, totiž progrese, nabyla od minula (znamenité demo „Reflections“ z roku 2006) na důležitosti a do té míry, do které je skutečně progresí a nikoliv pouze „obyčejným“ vývojem, také velmi výrazně ovlivnila dění na aktuální novince. Což prakticky znamená, že současný **LAMMOTH** zní slyšitelně jinak, než ten minulý, a v souladu s tím je také těžší se v něm orientovat. Nepřeberné množství motivů, melodických zastaveníček, rytmických změn a dalších muzikantských a technických košatostí zkrátka už někdy mívá tu vlastnost, že podstatu melodické metalové písně jako takové odsouvá někam na druhou kolej. Průšvih se ovšem v takovém případě koná jen tehdy, když ani dostatečné množství poslechů tento handicap neodstraní, což naštěstí není případ **LAMMOTH**. Ti na „Machine“ s postupem času odhalují svoji vyzrálou a vynalézavou tvář, pro niž je stěžejním úkolem hrát a zpívat (Hanka Plesná ve svém výrazu rovněž nezapře mnohé experimentálnější polohy) jaksi profesorštěji, ale zároveň také pobavit a zaujmout výraznými okamžiky, naplněnými takřka klasickým melodickým obsahem. Výjimečně se to tedy také nemusí úplně celé zdařit (netřeba jmenovat, neboť jde spíše o některé pasáže než celé skladby), ale většinou jde o opravdu záživný poslech (tady si neodpustím zmínit například vynikající „Hope“ nebo absolutně odrovnávající čistě orchestrální instrumentálku „The Nameless City Pt. 2“ v závěru). Sázka na jistotu tedy nemusí být vždy tím pravým ořechovým (vždyť o čem jiném mnohdy je současný symfonický metal s ženským zpěvem) a **LAMMOTH** jsou toho jasný důkazem, vyvozeným z pravého opaku. Opravdu povedené.

Luboš Martinec (na oktávě 7 nota z 8)

